

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **P. T. T., státní příslušnost Vietnam**, neznámého pobytu, zastoupen Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou v Mostě, J. Průchy 1915, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2009, č. j. CPR-11883-1/ČJ-2009-9CPR-V234,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 18. 9. 2009 domáhal zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 3. 9. 2009, č. j. CPR-11883-1/ČJ-2009-9CPR-V234, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorát cizinecké policie Chomutov, ze dne 6. 8. 2009, č. j. CPUL-4268-27/ČJ-2009-044061-BALI, kterým mu bylo uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území, byla stanovena na 1 rok, a doba k vycestování z území České republiky činila 30 dnů od právní moci rozhodnutí, pokud cizinec nebyl povinen vycestovat v rámci povoleného pobytu dříve. Podle § 120a citovaného

zákona bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 téhož zákona.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že byly vypořádány všechny odvolací námitky, a že byl prokázán závěr správního orgánu prvního stupně, o tom, že účastník řízení na zatravněné ploše poblíž městského parku Šibeník v Mostě provozoval pracovní činnost, aniž mu bylo uděleno příslušným úřadem práce povolení k zaměstnání. Tento závěr vycházel ze sdělení Úřadu práce v Mostě ke kontrole provedené hlídkou Městské policie Most dne 29. 4. 2009 pod č. j. MOA-118/2008 ze dne 1. 7. 2009, dohody o provedení práce mezi firmou L. Č., IČ: 432 43 357, a P. T. T., nar. X, úředního záznamu Městské policie v Mostě pod č. j. 12925/2009, protokolu o vyjádření účastníka řízení. Z výše uvedených podkladů je zřejmé, že výkon práce účastníka řízení zjištěný v rámci kontroly dne 29. 4. 2009 byl konán bez příslušného platného povolení k zaměstnání v rozporu se zákonem č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a že účastník řízení neměl ve smyslu § 89 citovaného zákona pro provádění uvedené pracovní činnosti na kontrolovaném pracovišti vydáno příslušným úřadem práce povolení k zaměstnání. Podle žalovaného byly tedy naplněny podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že pro pana Č. nepracoval na základě dohody o provedení práce, nýbrž v době prováděné kontroly dne 29. 4. 2009 pracoval na základě smlouvy o dílo. Práce, které tedy vykonával, nevykonával jako zaměstnanec, ale jako osoba samostatně výdělečně činná, když má platné živnostenské oprávnění a od 30. 8. 2008 je zapsán v živnostenském rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl A vložka 21318, je tedy oprávněn vykonávat na území České republiky podnikatelskou činnost.

Žalobce namítal, že pan Č. za žalobce jako zaměstnance nesrážel daň z příjmu z peněz, které mu vyplácel, a že provede příslušné srážky z obdržené ceny díla sám.

Žalobce hlavní pochybení žalovaného spatřoval v tom, že se správní orgán spokojil s tím, že vyšel z listiny dohody o provedení práce, aniž se podrobněji zabýval tím, jak vztah mezi žalobcem a panem Č. se ve skutečnosti vyvíjel.

Žalobce namítal, že nebyla naplněna podmínka uvedená v § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců.

Městský soud v Praze nejprve žalobu odmítnul usnesením ze dne 18. dubna 2013, č. j. 8 Ca 265/2009-29, z procesních důvodů. Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalobce a napadené usnesení zrušil svým rozsudkem ze dne 7. srpna 2013, č. j. 1 As 42/2013-30, a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 12. 11. 2013 navrhl žalobu zamítnout s tím, že odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí 3. 9. 2009. Současně podotknul, že obdobná věc byla již řešena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. dubna 2012, č. j. 7 As 120/2011-79.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního oba účastníci řízení souhlasili s takovýmto postupem (zástupkyně žalobce dne 14. 11. 2013 a žalovaný správní orgán dne 12. 11. 2013).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud ověřil, že zaměstnavatel: L. Č., se sídlem Most, Čelakovského, a pracovník: P. T. T., bydliště V. 634, B., rodné č. X, č. pasu X, uzavřeli dne 31. 3. 2009 Dohodu o provedení práce, která obsahuje tyto body:

1. Pracovník se zavazuje, že nejpozději do 30. 7. 2009 vykoná a odevzdá zaměstnavateli tyto práce: dělník, zemní, výkopové a pomocné práce.
2. Zaměstnavatel zajistí potřebné pracovní a ochranné pomůcky.
3. Za uvedenou práci náleží odměna 50 Kč/hod., která je splatná hotově do 12. dne následujícího měsíce.
4. Pracovník se zavazuje dodržovat právní a ostatní předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, s kterými byl seznámen předem.
5. Vzájemné povinnosti pracovníka a zaměstnavatele vyplývají z ustanovení § 233 a 234 zákoníku práce. Od dohody lze odstoupit z důvodů uvedených v § 236 odst. 3 zákoníku práce.

Ze správního spisu soud ověřil, že Úřad práce v Mostě ve sdělení ze dne 25. 5. 2009, č. j. MOA-118/2009, uvedl, že státní příslušníci Vietnamu P. T. T., nar. X, a L. C. P., nar. X, byli kontrolováni dne 29. 4. 2009 hlídkou Městské policie Most při provádění výkopových prací v Mostě na zatravněné ploše poblíž městského parku Šibeník. Šetřením a z předložených dokladů bylo zjištěno, že oba jsou na základě uzavřených dohod o provedení práce zaměstnanci podnikatele L. Č. Rozhodnutí, jímž se podle § 92 odst. 1, 2 zákona o zaměstnanosti povoluje zaměstnání, nebylo ani jedné z výše zmíněných osob vydáno.

Ze správního spisu soud ověřil, že Úřad práce v Mostě ve sdělení ze dne 1. 7. 2009, č. j. MOA-118/2009, uvedl, že státní příslušníci Vietnamu P. T. T., nar. X, a L. C. P., nar. X byli kontrolováni dne 29. 4. 2009 hlídkou Městské policie Most při provádění výkopových prací v Mostě na zatravněné ploše poblíž městského parku Šibeník. Šetřením a z předložených dokladů bylo zjištěno, že oba jsou na základě uzavřených dohod o provedení práce zaměstnanci podnikatele L. Č. Rozhodnutí, jímž se podle § 92 odst. 1, 2 zákona o zaměstnanosti povoluje zaměstnání, nebylo ani jedné z výše zmíněných osob vydáno. Dne 16. 6. 2009 byl vyhotoven protokol o výsledku kontroly dodržování zákona o zaměstnanosti č. j. MOA-118/2009-prot. V závěru předmětného protokolu je uvedeno, že „kontrolou bylo zjištěno, že pro kontrolovaného zaměstnavatele pracovali od 31. 3. 2009 do současné doby T. T., nar. X, a L. C. P., nar. X, bez povolení k zaměstnávání cizince, čímž jim kontrolovaný zaměstnavatel umožnil výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti.“ Tento protokol si kontrolovaný subjekt – pan L. Č. převzal dne 17. 6. 2009. Proti protokolu nebyly podány námitky. V současné době byla Úřadem práce v Mostě

kontrolovanému subjektu – pan L. Č. navržena pokuta za spáchaný správní delikt. V nejbližší době bude zahájeno správní řízení o uložení pokuty za spáchaný správní delikt.

Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval,

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. ledna 2011, č. j. 7 As 98/2010-67, z rozhodnutí o správním vyhoštění cizince podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců musí být jednoznačně seznatelné, zda cizinec a) byl zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo b) provozoval dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu, nebo c) bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal, nebo d) takové zaměstnání cizinci zprostředkoval, případně že svým jednáním naplnil několik z těchto skutkových podstat zároveň.

Pokud žalobce namítal, že pro pana Č. nepracoval na základě dohody o provedení práce, nýbrž v době prováděné kontroly dne 29. 4. 2009 pracoval na základě smlouvy o dílo jako osoba samostatně výdělečně činná s platným živnostenským oprávněním, a že je tedy oprávněn vykonávat na území České republiky podnikatelskou činnost, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou.

Ze sdělení Úřadu práce v Mostě ve sdělení ze dne 1. 7. 2009, č. j. MOA-118/2009, jednoznačně vyplývá, že státní příslušníci Vietnamu P. T. T., nar. X, a L. C. P., nar. X, byli kontrolováni dne 29. 4. 2009 hlídkou Městské policie Most při provádění výkopových prací v Mostě na zatravněné ploše poblíž městského parku Šibeník, a že rozhodnutí podle § 92 odst. 1, 2 zákona o zaměstnanosti, jímž se povoluje zaměstnání, jim nebylo vydáno. Dne 16. 6. 2009 byl vyhotoven protokol o výsledku kontroly dodržování zákona o zaměstnanosti č. j. MOA-118/2009-prot. u kontrolované osoby pana L. Č., který jej převzal dne 17. 6. 2009 bez podání námitek. Úřadem práce v Mostě bylo s kontrolovanou osobou zahájeno správní řízení o uložení pokuty za spáchaný správní delikt.

Z Dohody o provedení práce ze dne 31. 3. 2009 uzavřené mezi zaměstnavatelem: L. Č., a pracovníkem: P. T. T., potom jednoznačně vyplývá, že se jedná o dohodu o provedení práce, nikoliv o smlouvu o dílo. Vyplývá to nejen ze samotného názvu dohody, nýbrž i z popsání předmětu dohody. Pracovník se zavazuje, že nejpozději do 30. 7. 2009 vykoná a odevzdá zaměstnavateli zemní, výkopové a pomocné práce. Zaměstnavatel zajistí potřebné pracovní a ochranné pomůcky. Za uvedenou práci náleží odměna 50 Kč/hod., která je splatná hotově do 12. dne následujícího měsíce. Vzájemné povinnosti pracovníka a zaměstnavatele vyplývají z ustanovení § 233 a 234 zákoníku práce. Od dohody lze odstoupit z důvodů uvedených v § 236 odst. 3 zákoníku práce. Soud v této souvislosti upozorňuje na znění ustanovení § 233 zákoníku práce, podle něhož: *Zaměstnavatel je oprávněn sledovat průběh a výsledky zvyšování kvalifikace zaměstnance; poskytování pracovních úlev může zastavit, jen jestliže a) zaměstnanec se stal dlouhodobě nezpůsobilým pro výkon práce, pro kterou si zvyšuje kvalifikaci, b) zaměstnanec bez zavinění zaměstnavatele po delší dobu neplní bez vážného*

důvodu podstatné povinnosti při zvyšování kvalifikace. Z dikce tohoto ustanovení je zcela zjevné, že vztah vzniklý mezi žalobcem a panem L. Č. byl vztahem zaměstnance a zaměstnavatele. Z textu celé dohody jednoznačně vyplývá, že dohodla, byla sjednána podle zákoníku práce, nikoliv podle obchodního zákoníku.

Pokud žalobce namítal, že pan Č. za žalobce jako zaměstnance nesrážel daň z příjmu z peněz, které mu vyplácel, a že provede příslušné srážky z obdržené ceny díla sám, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. V Dohodě o provedení práce ze dne 31. 3. 2009 se uvádí, že za předmětnou práci náleží odměna 50 Kč/hod., která je splatná hotově do 12. dne následujícího měsíce. Skutečnost, že dohoda nezmiňuje odvod daně ze závislé činnosti a způsob placení sociálního a zdravotního pojištění, ještě nečiní ze zaměstnance osobu samostatně výdělečně činnou.

Pokud žalobce namítal, že se správní orgán spokojil s tím, že vyšel z listiny dohody o provedení práce, aniž se podrobněji zabýval tím, jak vztah mezi žalobcem a panem Č. se ve skutečnosti vyvíjel, musel soud i tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. V inkriminované věci není podstatné, jak se vztah mezi žalobcem a panem Č. se ve skutečnosti vyvíjel. Podstatná je uzavřená Dohoda o provedení práce ze dne 31. 3. 2009 a její obsah. Soud se řídil zásadou litera skripta manet.

Pokud žalobce namítal, že nebyla naplněna podmínka uvedená v § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců, musel soud tuto námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Ze správního spisu je jednoznačně seznatelné, že žalobce byl zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z citovaného sdělení Úřadu práce v Mostě ve sdělení ze dne 1. 7. 2009, č. j. MOA-118/2009.

Jak vyplývá z citovaného sdělení Úřadu práce v Mostě ze dne 1. 7. 2009, č. j. MOA-118/2009, státní příslušníci Vietnamu P. T. T., nar. X, a L. C. P., nar. X, byli kontrolováni dne 29. 4. 2009 hlídkou Městské policie Most při provádění výkopových prací v Mostě na zatravněné ploše poblíž městského parku Šibeník, přičemž bylo zjištěno, že oba jsou na základě uzavřených dohod o provedení práce zaměstnanci podnikatele L. Č., aniž disponovali povolením podle § 92 odst. 1, 2 zákona o zaměstnanosti.

Rovněž druhému účastníku řízení L. C. P., nar. X, byl rozhodnutím Policie České republiky, oblastní ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorát cizinecké policie Chomutov, ze dne 30. 9. 2009, č. j. CPUL-5628-36/ČJ-2009-044061-KRAM, kterým bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území, byla stanovena na 1 rok. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 16. 2. 2010, č. j. CPR-15979-2/ČJ-2009-9CPR-V234. Žaloba proti rozhodnutí o odvolání byla zamítnuta jako nedůvodná rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. února 2011, č. j. 6 A 48/2010 – 42, který byl v řízení o kasační stížnosti potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 4. dubna 2012, č. j. 7 As 120/2011-79.

V obou věcech vycházely správní orgán, jakož i soudy z identického stavu věci, který byl zjištěn tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, jak vyplývá z citovaných soudních rozhodnutí. Z úředních záznamů a sdělení doložených ve správním spise vyplynula jak skutková zjištění, tak i popis situace, a nebylo proto třeba provádět další dokazování. Správní řád nestanoví, že podklady získané od jiných orgánů je třeba potvrzovat dalšími důkazními prostředky. Podkladem pro rozhodnutí ve věci správního vyhoštění mohou být také úřední záznamy, pokud dostatečně konkrétně poskytují informaci. Je pak na správním orgánu, aby v konkrétní věci zvážil další postup k dostatečnému zjištění skutkového stavu. V inkriminované věci žalobce nevzněl žádné námitky proti skutkovým zjištěním vyplývajícím z podkladů pro vydání rozhodnutí, a to ani proti kontrole prováděné dne 29. 4. 2009, která byla doložena fotodokumentací.

Jak vyplývá z protokolu o listinném důkazu sepsaném cizineckou policií Ústí nad Labem dne 6. 8. 2009 podle § 18 a 53 odst. 6 správního řádu, byl žalobce za přítomnosti tlumočníka vietnamského jazyka s těmito podklady pro rozhodnutí seznámen a nevzněl proti tomuto protokolu žádné námitky a nežádal ani jeho doplnění.

Z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení sepsaném cizineckou policií Ústí nad Labem dne 6. 8. 2009 podle § 18 odst. 1 správního řádu, vyplývá, že žalobce mj. uvedl, že do zaměstnání k panu Č. nastoupil dne 31. 3. 2009 a pracoval až do 30. 7. 2009, kdy činnost ukončil podle smlouvy. Za práci za celou tu dobu dostal 15.000 Kč a nyní pracuje jako hlídač v herně v Teplicích. Pro pana Č. dělal pouze výkopové práce. K dohodě o provedení práce uvedl, že neví, co je jejím obsahem, a že podpis na smlouvě je jeho. Na otázku, zda mu někdy v průběhu jeho pobytu v ČR bylo vydáno od Úřadu práce povolení k zaměstnání na území ČR, odpověděl, že neví, myslí, že ne.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 7 As 120/2011-79 mj. konstatoval, že správní orgán prvního stupně v řízení o správním vyhoštění vycházel ze sdělení Úřadu práce v Mostě ze dne 1. 7. 2009 o kontrole, která proběhla dne 29. 4. 2009, dále z dohody o provedení práce uzavřené mezi zaměstnavatelem L. Č. a pracovníkem dne 31. 3. 2009 a z úředního záznamu Městské policie Most ze dne 29. 4. 2009. Z těchto důkazů vyplývá, že žalobce stěžovatel (L. C. P., nar. X) dne 29. 4. 2009 v Mostě na zatravněné ploše poblíž městského parku Šibeník, souběžně s ulicí Palacha naproti Speciální škole, pracoval pro podnikatele L. Č. bez povolení k zaměstnání. Jak vyplývá z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 30. 9. 2009, stěžovatel byl s těmito listinnými důkazy seznámen, a to za účasti zástupce a tlumočníka z jazyka vietnamského. Stěžovatel se k těmto listinným důkazům odmítl vyjádřit, se sepsaným protokolem souhlasil, nežádal změny ani doplnění a podepsal jej. Skutkový stav věci byl tedy podle názoru Nejvyššího správního soudu zjištěn dostatečně. Námitku zpochybňující existenci pracovněprávního vztahu mezi stěžovatelem a podnikatelem L. Č. považuje Nejvyšší správní soud za účelovou, neboť stěžovatel byl dne 29. 4. 2009 přistižen hlídkou městské policie při výkonu výkopových prací na pracovišti, kde pracovali i další zaměstnanci podnikatele L. Č., a sám předal strážníkům kopii předmětné dohody o provedení práce. Podle této dohody se stěžovatel zavázal, že „nejpozději do 30. 7. 2009 vykoná a odevzdá zaměstnavateli tyto práce: dělník, zemní, výkopové a pomocné práce.“ Za uvedenou práci náležela stěžovateli odměna ve výši 50 Kč/hod., která byla splatná hotově do 12. dne následujícího měsíce. Na předmětné dohodě je podpis a razítko zaměstnavatele a podpis stěžovatele. Stěžovatel byl s tímto listinným důkazem prokazatelně seznámen, přičemž proti němu nic nenamítal.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů, jakož i s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 120/2011-79, dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. června 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová